

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 121/2011-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. marca 2011 predbežne prerokoval sťažnosť mladistvého M. O., B., t. č. vo väzbe B., zastúpeného zákonnou zástupkyňou S. V., B., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva zaručeného v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 84/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť mladistvého M. O. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. februára 2011 doručená sťažnosť mladistvého M. O., B., t. č. vo väzbe B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práva zaručeného v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 84/2010.

Zo sťažnosti vyplýva, že na základe uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I ČVS: ORP-1308/1-OVK-B1-2010 je sťažovateľ trestne stíhaný za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 0 Tp 551/2010 z 22. októbra 2010 bol sťažovateľ vzatý do väzby, pričom sťažnosťou podanou ústavnému súdu sťažovateľ namieta, že o jeho sťažnosti proti predmetnému uzneseniu sudcu pre prípravné konanie o jeho vzatí do väzby, ktorú podal 25. októbra 2010, rozhodol krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 84/2010 až 28. decembra 2010, čo je podľa sťažovateľa doba neúmerne dlhá na rozhodnutie vo väzobnej veci, pretože „... *presahuje dobu dvoch mesiacov*“. Obhajcovi sťažovateľa bolo uznesenie krajského súdu doručené 7. januára 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol: „*Podľa môjho názoru postupom Krajského súdu v Bratislave došlo k porušeniu či. 5 ods. 4 dohovoru, čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1, či 50 ods. 3 ako aj či. 1 ods. 1, ods. 2 a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.*“

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyslovil, že postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 84/2010 boli porušené ním označené základné práva a práva zaručené v ústave a dohovore, a súčasne sa domáha, aby mu pre účely konania pred ústavným súdom bol ustanovený právny zástupca.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti sťažovateľa je zrejmé, že postup krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tpo 84/2010 namieta z dôvodu podľa jeho názoru zdĺhavého konania tohto súdu o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 0 Tp 551/2010 z 22. októbra 2010, ktorým bol sťažovateľ vzatý do väzby, pričom podľa sťažovateľa konanie v tejto jeho veci trvalo krajskému súdu viac ako dva mesiace, čím v konečnom dôsledku malo dôjsť k porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 ústavy, základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy, ako aj práva zaručeného v čl. 5 ods. 4 dohovoru.

Z ústavným súdom vyžiadaných listín ústavný súd zistil, že mladistvý sťažovateľ bol vzatý do väzby uznesením okresného súdu sp. zn. 0 Tp 551/2010 z 22. októbra 2010 z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Trestného poriadku s tým, že väzba začala 19. októbra 2010. Sťažovateľ prostredníctvom svojho obhajcu podal v zákonnej lehote proti tomuto uzneseniu okresného súdu sťažnosť, ktorá bola okresnému súdu doručená 26. októbra 2010, pričom okresný súd túto sťažnosť zaslal na vybavenie krajskému súdu 5. novembra 2010 a krajskému súdu bola doručená 8. novembra 2010. Krajský súd však 9. novembra 2010 zaslal spis späť okresnému súdu ako predčasne predložený z dôvodu, že uznesenie o vzatí mladistvého sťažovateľa do väzby nebolo oznámené jeho zákonnému zástupcovi ani orgánu poverenému starostlivosťou o mládež, ktorí sú oprávnení proti uzneseniu o vzatí mladistvého do väzby tiež podať sťažnosť. Spis bol späť doručený okresnému súdu 10. novembra 2010, pričom okresný súd ho po vykonaní všetkých

potrebných úkonov zaslal späť krajskému súdu 20. decembra 2010 a krajskému súdu bol doručený 21. decembra 2010. Následne krajský súd o sťažnosti sťažovateľa rozhodol uznesením sp. zn. 3 Tpo 84/2010 z 28. decembra 2010 a spis bol vrátený späť okresnému súdu 29. decembra 2010. Rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia [§ 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku].

Z uvedeného prehľadu procesných úkonov vyplýva, že krajský súd konal vo veci sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu o jeho vzatí do väzby celkovo 12 dní, a to od 8. novembra 2010 do 10. novembra 2010 a od 21. decembra 2010 do 29. decembra 2010. Táto doba rozhodovania o sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby nevytvára reálnu možnosť porušenia označených základných práv a práv sťažovateľa, o ktorej by mohol ústavný súd konať po prijatí sťažnosti. Z tohto dôvodu bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V časti, ktorou sťažovateľ namietal, že postupom krajského súdu došlo k porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 2 ods. 2 ústavy a základných práv zaručených v čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pretože sťažovateľ porušenie týchto článkov ústavy v príčinnej súvislosti s postupom krajského súdu žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa ustanoviť mu v konaní pred ústavným súdom advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2011